

Oglasilo Prekmurskih Slovincov.
Cena na leto 20 K, če jih več
vkup hodi na eden naslov, če
samo edne 30 K. Urednik i izda-
jatelj Klekč Jožef vp. pleb. Čren-
sovcí Prekmurje.

NOVINE

Rokopisi se pošiljajo na g. ured-
nika naslov i se ne povrneje.
Oglasi (inserati) se sprejmejo v
g. Balkanji Ernesta tiskarni v D.
Lendavi. Cena za eden kvadratni
centimeter 1-50 fil. za ednok, za
večkrat popüst.

Naročijo se Novine jedino pri „Opravništvu Novin v Črensovcih, Prekmurje“.

Samo na té naslov se sme poslati tudi naročnina.

Má to vaša hiža ?

Vsakša hiža mora meti meklo, štera zmete nesnago ž njé. Nesnago pa ne delajo samo mūhe, črevlji, lūščanje, lūpanje, zgrizki, odpadki, odrezki vsakojačkih reči, nego tudi misli i guči pa djanja ljudi delajo nesnago. Pa ta druga nesnaga je hūjša od prve i je najbolje pač smrtno nevarna. Krive misli, slabe guče, grešno djanje širijo slabe novine, slabi spisi. Ki té pūsti v hižo, jo zosmeti z takšov nesnagov, štera smrt prinesé dūši. Blažilni včinek vere spremeni slab spis v peklenski nemir. Gde je prle famillija svojo tolažbo jemala z vere, z molitve, z bože službe, ta se zoseli polagojih spisih i novinah njevka, svaja, nemir, ošpotavanje vsega svetoga, zametavanje božih zapovedih i posvetna gizda, štera blaženo prostost slovenske hiže spremeni v moderno gospostvo laži življenja. Gde ne Boga, tam pravoga življenja ne najmre. Listi, šteri lažejo, ogo-varjajo, ogrizavajo, poštenjé jemljejo, krivico širijo, pravico podkapajo — so potrebni ostre, velike mekle. Sirkina je premehka za njihove smeti. Brezova mora biti, štera pometé i tudi vdari. Takša mekla so naše Novine. Mate je? Sto pa sto laži, krivic so té že vōzmele i sveti pokazale pravo pot. Vam tudi? Meli ste to meklo? Ne? Kak ste pa te presodili tiste reči, štere so se pisale i gučale po krivici i prišle tudi do vaših vūh? Lejko tak, da ste tem lažam mesto dáli v vašoj dūši? Strašno bi bilo to, da se laž blišči na vašoj lepoj dūši mesto pravice. A lejko ste to ešče drūgim razlagali, ne da bi se prle osvedočili po No-

vinaj, kaj je istina! To bi najstrašnejše bilo! Mlinski kamen Kristušov i njegovo morsko globočino bi si zaslužili s tem, z šterov se je popreto onim, ki spake delajo. Laži širiti i s temi napuniti čista srca pa ta nahujskati proti pravici, je edna največših spak.

Vidite, dragi Slovenci, zato so potrebne dobre novine, ár je slabih strašno dosta. Proti njihovim smetam i nesnagi je dobra mekla, štera čisti našo dūšo, naš jezik našo famillijo, ves, faro, krajino pač celo naše življenje. Ki šče pravično pot tlačiti i bližnjemi kvára ne včiti v njegovom poštenji, si mora kūpiti to meklo. V vsakšoj slvenskoj hiži more biti ta mekla! Jo mate že? Kūpите si jo! Cena njoj je 40 K. Pometala bo nesnago smrtnonosno celo 1922. leto. Dobite jo v vredništni Novin v Črensovcih! Novine so tá mekla! Niedna hiža ne sme biti brezi njih.

Spomenica našega

g. poslanca, štero so mesecca oktobra vložili v Beogradu na ministerski svet.

3.

III. Prometna sredstva so v Prekmurju v najslabšem stanju. Že eno leto se gradi prvi lesen most prek Mure, pa se ta ni dogotovljen. Vojaštvo je odtegnjeno; obtesanega lesa leži še do 700 voz v logu, ni pa kredita, da bi se zvozil k Muri. Ako se začeta stavba mostu ne utrdi, jo prva velika voda odnese, in milijonski izdatki so bili zamanj. Torej ta edini prvi in najpotrebnejši most še ni dograjen kljub danim obljubam.

Edina prekmurska železnica Murska Sobota — Hedoš ne funkcionira. Ljudstvo mora zato po 70—100 km daleč hoditi na prvo železniško postajo Dol. Lendava, ali Ormož in sem goniti tudi svojo živino. K sodniji,

glavarstvu, na davkarijo ali kamor koli ga klče dolžnost, mora vsa peta napraviti v daljavi od 40—50 km peš, ker železnica ne funkcionira. Koliko truda, zamude in stroškov ima pri teh potih če jih napravi peš, koliko pa sele, če te prisiljeva najeti voz.

IV. Gospod minister pravde mi je na mojo vlogo, da bi se v Gorajem Prekmurju ustanovilo novo okrajno sodišče, v Soboti pa okrožno, blagovolil pod številko 37.288 odgovoriti, da prizna sicer potrebo o ustanovitvi zgoraj omenjenega okrajnega sodišča kakor tudi važnost okrajnega sodišča v Prekmurju, a za sedaj iz političnih, finančnih, prometnih in sodno-upravnih razlogov našim zahtevam ne more ugoditi. Blagovolil mi je tudi v tem svojem odgovoru uaznaniti, da se uvedejo v Gornjem Prekmurju v več prikladnih mestih uradni dnevi. Svoje uradne dneve v Gornjem Prekmurju je okrajno glavarstvo že tudi dalo objaviti, sodnija svojih pa še ne. Ko se g. ministru zahvaljujem za to olajšavo sodnih opravkov našega ljudstva, moram vendar poudarjati, da ti ne bodo imeli nobenega efekta, če se glavarju oziroma sodnikom ne določi potrebni kredit za potrebno vozino in če se obenem ne določijo vsaj na mesec enkrat uradni dnevi za mariborsko okrožno sodišče v Murski Soboti. Razdalje znaša namreč od 100—150 km. Najskromnejša prehrana in vožnja stane stranki v Maribor in nazaj od Murske Sobote 700 K ne računši 20—30 km pešpoti in to tedaj, ko dobi v Mariboru okoli 70 K pričnine, zahodi 3 dni in ko nima dostikrat niti 7 K svoje gotovine.

V. Neizmerno trpi naše ljudstvo vsled preslabih prometnih zvez še bolj pa vsled slabega postopanja oblasti glede oddaje prekmurske živine. Jedini vir svojih dohodkov, živino, mora poceni, večkrat še celo pod ceno prodajati. Lani je imela monopol ljubljanska „Vnovčevalnica“ proti vsem odredbam osrednje vlade. Letos sicer ni oficialnega monopola, a se razlaga obrtna pravica na ta način, da zasigura monopol samo par ljudem. Kot najsi-jajnejši dokaz te trditve naj služi odgovor pokrajinske vlade za Slovenijo, katerega sem imel čast izročiti g. ministru poljoprivrede in v katerem zgoraj omenjena uprava prepoveduje

sejme, na katerih bi smeli Italijani kupovati našo živino, tisti Italijani, ki so to nemoteno vršili v ostali Sloveniji, Bosni in na Hrvaškem. Medtem, ko naše ljudstvo ni moglo prodajati direktno svoje živine Italijanom, ker baje ni bilo vagonov na razpolago in ker sta baje dve prekmurski govedi na kugi oboleli nekje pri Rakeku, so smeli Italijani nemoteno kupovati od domačih trgovcev po poštenih cenah isto živino, katero je to ubogo ljudstvo moralo poceni prodajati domačim trgovcem, ker nima krme, da bi živino prehranilo čez zimo.

VI. Naši prekmurski denarni zavodi in posojilnice ne funkirajo. Duši jih sekvestracija, čeravno te niso zaslužili, ker je v teh zavodih naložen denar našega ljudstva in ker to ne more priti do njega zaradi nefungiranja teh zavodov, je močno nezadovoljno in to tembolj, ker novi, priseljeni bančni zavodi v polnem obsegu poslujejo.

Glasi.

Komisariat železniške policije je nastavljen v G. Radgoni.

Potne liste od 18 do 21 let stari mladenci ne dobijo duže kak na dva meseca, če so ne spunili ešče vojaške dužnosti. Potni list ki sče dobili, more meti dovoljenje od občine, civilne oblasti i moški, ki so popolnoma ešče ne zadostili vojaškoj obveznosti, tudi od komande i mora meti tudi krstni list. (Min. za vojno i mornarico l. Dj. br. 6398).

Nepredelana čreva se smejo izvažati ne da bi trebelo carino plačati vu zlatoj vrednosti. Zlata vrednost se je tak računala, ka se je štirikrat teliko računalo kak je bila predpisana carina. Na priliko če je carina bila 200 K. Te se je v papiri moglo plačati 800 K. zdaj je pa vrednost zlata podignjena na petkrat teliko. To je če se v zlati more plačati 100 K. se v papérnatnoj banki more 500 K. — Po najnovejšoj odredbi pa se more pri „narodnoj banki“ naročiti peněz za izvoz.

V Kanado ki potuje, more dati vidirati svoj potni list od tanskoga konzula in vseh državah, skoz šterih potuje.

Zaklane teoce če što izvažava v koži, se vsaka koža računava za 20 kg.

Pri večih ministerstvih so se naš g. poslanec zavzemali za naše Prekmurce. Bodimo njim zahvalni s tem, da mo vüpanje meli do njih i da si naročimo njuv krščanski list „Novine“.

Sv. Jürrij. Na srdičkoslavečkoj granici v bivšem gospoském logi je že pred letami gledao z zemljé premog (Šteinkol) kak penjovjé. A kmeti so ga skrili, ár so se bojali za svoje lesé. — Ar je pa potreba po kúrivu vsikdar vekša i bi nam siromakom, ki nemamo svojih lesov, neobhodno bio potreben, prosimo stare ljüdi, ki znajo kaj za tisti kraj, kje se je in da najšo premog, da to naznanijo uredništvu Novin.

Naš peněz vu vrednosti zača rasti. Lani je naš dinar že dosegno vrednost talijanske lireja zdaj je strasno spadnola vrednost njegová. Meseca oktobra — novembra so v Zürihi notirali 1:35, to teliko pomeni, ka so za naših sto koron dali samo eden švicarski frank i 35 filerov (santimov). Zdaj kda to pišemo, dajo páli do dva franka za naših 100 koron. Istina, ka za vogrski sto koron dajo samo pětdesét filerov, i ravnotak še menje za nemško avstrijsko i polsko korono. A to ne je tolažba za nas. V našem bogatom orsagi to biti ne bi smelo, ka kodiška Italija ma več vreden peněz kak mi. Zrok je slabo gospodarstvo v orsagi. Liberalci z samostojnimi so popolnoma zavozili z svojim ravnanjom. Peněz se na milijarde potroši na nepotrebne reči, na podpore sokolom i teatrom, vnogim vladnim prijatelom itd. Dug rasté. Dohodki so neednaki. Špekulacije cvetejo. Nezadovoljnost se razvija. Vnogo

se je privražalo z drugih orsagom. Nam, gda bi doma lahko tiste reči dobili. Peněz je šo vö z orsaga i prišlo poleg teh i drugih zrokov do kapanja cene naše valute. Mi ki smó pri meji, si včas i mislimo, zakaj ne smemo prek i tam vse kúpiti? Istina, dobro bi to bilo se nam zdi na prvi pogled. A po istini to bi nas na nikoj spravilo. Zakaj? Naš peněz bi odišo vö z orsaga i zgübo bi popolno vrednost. Če pa peněz malo vreden bi vsako reč drago mogli kúpiti. Poglejte na Rusijo. Na jezere rublov moraji tam dati za par sveč, škatul biksa itd. Zakaj? Ar peněz nema vrednosti. Rajši dam doma šest dinarov za kilo mele, kak pa bi naš peněz zgübo vso vrednost i bi jezero dinarov mogli dávat i sledkar za kilo mele. Zato ka je li mogoče, doma kúpimo. Kem več vreden je naš peněz, tem falej vse lejko v drugih orsagaj kúpimo. Sledkar se nam to pošteno plača, če zdaj v prvom pog-

ledi na to gledamo, da dobi ceno naš peněz zato pa kúpivati po mogočnosti vse doma, ka se more doma dobiti.

Na goričkóm, tak se čuje, je veliko siromaštvo. Naš g. poslanec so že vložili prošnja na ministerstvo za naše sirote. A nekaj bi bilo itak potrebno, da se pomoč hitrej dobi za naše sirote. To najmre, da bi župani poleg düšne vesti spisali vküp tiste sirote svoje vesi, štere nemajo živeža i obleke. Prave sirote naj se spišejo, za štere nega podpore. Pa tudi v drugih občinaj naj to včinijo županje, ne samo na Goričkóm. Te spise naj pošljejo v Črensovce do božiča. Naš g. poslanec do se skrbeli, ka najvekše sirote dobijo kakšo pomoč. Celo doma v Prekmurji bomo prosili premožne ljüdi za pomoč i to sirotam razdelili brez razlike vere i narodnosti. Prosimo g. župane, naj etak napravijo té spis: 1) lme prošilca, z hišnim številom; 2) keliko družin mora prehraniti? 3) Keliko vrednosti ma? 4) Keliko živeža ma? 5) Ma obleko? Do božiča naj se to pošlje v Črensovce. Zednim pa žg zdaj prosimo vsa dobra srca, naj javijo v uredništvo Novin, ka so pripravni dati našim sirotam: melo? zrnje? mast? oblek? ali peneze? Do božiča prosimo odgovor. Gda mo meli račun od darov, je damo pobrati i razdeliti. Obrvim pomagajmo mi sami svojim bratom i sestram. Ki ljübi svojo düšo, bo pomagao sirotam.

Prekmursko Vučiteljstvo. Izpiti v Maribori. „Prekmurski Glasnik“ je poročó, da bo prekmursko Vučiteljstvo sprejeto od Mariboržanov na kolodvori, toga pa seveda nej bilo pa tudi nej bilo mogoče, ar so vučitelje prišli v posameznih skupinah. Nešteri so prišli že v soboto t. j. 12. nov. m., drugi še le v nedeljo večer, ka je pa zanimivo, Goričanci pa so prišli peški. V Lendavo na postajo je skoro ista pot kak v Maribor, toje vse edno ali tlačijo blato proti Lendavi ali proti Maribori. Kak so se nam smilili ubogi ljüdje! Blatni so prišli do kolen, trüdni, namržjeni, lačni itd.. I v Maribori? Stanovanja dobiti nikda! Sreča je bila, da so se našli z prekmurskimi dijaki, da so je ti spravili pod streho. Ne so zato bili lepo sprejeti prekmurski „gostje.“ kak je to pisao „Glasnik.“ Ne, nišče se je ne brigao za nje, da ne bi bilo tü ravno naših dijakov, (ki so je pa sprejeti na kolodvori), bi se nešteri krvavo dobro spominjali nazaj na Maribor. Hodili bi lahko po vulicah, gazili blato brez prenočišč. Dijaki so pokazali srce in ljübezen do svojih domačinov Prekmurcov, šterim so tügi povsod pomagali i njim šli na roko. Izpiti so trpeli štiri dni. Naši vučitelje so bili jako presenečeni, kda so je postavili v šolske klopi, kajti dobili so nepričaküvano težko delo. Ne so

zahtevali od njih samo slovenščino i slovnstvo kak je to bilo povedno prle, i kak je od ministerstva predpisano, nego izpitavali so je iz vseh predmetov, štere se včijo gojenci na učiteljski. Ne nikaj čudnoga zato, da jih je dosta ne moglo zadostiti tomi. Pa kak? Jezika se ne mogoče navčiti v par mesecah, kaj se šče drugo. Pa tudi časa ne bilo, da bi se včili, ve vsak ma dela doma dosta z decov. Ti učitelje pa že tudi neso kakši študenti, nego so že stari možje, oziroma ženske, do 40-50 let stari, ki se že pa težko včijo. Kak se naj takši človek more navčiti vse tisto, kaj se je včio pred 30 letami? To je vendar nemogoče. Kak smo že prle omenili 21 učitelov ne moglo odgovoriti zahtevam, ve so te bile takše, da se njim je senjalo nej o njih, kak so sami pravili. Zato je pa vladalo med njimi veliko ogorčenje i grozna nezadovoljnost se je pokazala med njimi. Pa tudi opravičeno, so že včili i vzgajali mnogo let našo prekmursko mladino i zdaj so vrženi na milost i nemilost, ali se navčijo ali pa bodo odstavljeni od službe. Naši učitelje so že s tem, da so šli v Št. Vid i v Maribor pokazali, da majo voljo se navčiti slovenščine i tak vzgajati mladino v novih razmerah. Ali s tem, da nej bila pripoznana njihova zmožnost, da neso bili sposobni, so zgubili vso voljo, do nadaljnega včiteljavanja. Na takši način pa tudi ne pridobimo src za naše jugoslovensko čutenje, nasprotno, s tem so bili odbiti, bolje ne jih mogoče! Smilijo se nam ti ljudje, ve so poskušili že vnogo, trpeli so i zdaj se jih ovrže, ka so dosegli visoko starost i včinoli že mnogo dobrega našemi prekmursko mi ljudstvi. Sprijaznili so se z novimi razmerami, a zdaj so vrženi v na cesto. Prekmurec ljubi svoj mali narod, zato pa ti učitelje tudi neso na Madžarsko šli, ar jih srce vleče k prekmurskomi ljudstvi. Ali kaj naj mislijo zdaj? Kak perje, če je bolje potisneš, bolj odskoči gor, tako tudi naš učitelj ne more več čitati tisto kak pod madžarsko vlado pa li njemi očitajo še madžaronstvo. Na nikši način se zato ne bi smelo zahtevati toliko teoretičnega, nego več praktičnega. Učitelj lahko zna tudi malo, a vendar je dober vzgojitelj in ti, ki so že poučavali leta i leta, so gotovo dobri vzgojitelji, ve že majo tudi svojo lastno deco. Zato povdarjamo, da se je godila pri izpiti krivica, ar škodi naj bolje učitelji, prekmurskomi ljudstvi pa tudi državi samoj. Pr. d.

Šestdeset poljskih delavcov se išče v Baranjo. Ponudbe sprejme uredništvo „Magyar ujsága“ Osijek Strössmayerova ulica 100.

Vučitelica z V. Polane, kak nam naznanja g. šolski voditeo Klanšček Bernard, ne je preminola.

Podobice od družbe sv. Mohora. sta dobila Zver Štefan i Balažić Štefan. Podobice so poslani v Krog Titan Franci. Tam odnet je prosita.

Na gladno rusko deco je darüvao Štimec Jürj z Sr. Bistrice 40 K.

Okradnoli so klet Bedrnjak Ivana v D. Lendavi. Odnegli so njemi 80 l. vina, pint žganice, pet vrčov pa lampaš i šef.

Da bi se carina odpüstila na zrnje iz Vogrskoga, so naš g. poslanec páli hodili prosit v Belgrad. Bili so na večih ministerstvih i se z celim srcem zavzemali za naše sirote. Ka se nekaj carine povrne delavcom je vüpanje.

Po novom invalidskom zakonu, štéri pa ešče ne potrjen, a gotovo bo v novom leti, dobijo tudi stariši podporo po pokojnom ali preminolom sini, štéri so je potrebni.

Širitelom naznanja uredništvo, naj lepo dolispišejo imena naročnikov na tiste pole, štere so dobili do rok i dvakrat naj doli spišejo. Edno polo sebi obdržijo edno pa naj pošljejo v Črensovce na uredništvo. Šče mo znati imena vseh naših naročnikov. Do 15. najkesnej do 24. dec. moremo pri roki meti imena novih naročnikov. Poštino si odračunajte! Pole prosite, če vam sfalijo.

Sirote stopite vküp i štiri si naročite naš list, če si dve ne moreta. Teliko zmorete vse. Za vas se skrbi naš list.

Proda se eden krasno lepoga glasa, 7 registrovni harmonium. Natančnejše v kavarni pri Kroni v M. Soboti.

Posojilnicam. Vsaka posojilnica (hitelszövetkezeti) če ešče ne poslala v Belgrad, naj pošlje v Črensovce na naslov g. poslanca, kak najhitrej te podatke: 1) Ime posojilnice; 2) Mesto posojilnice z zadnjov poštov (napriliko: Tišina p. Rankovci, Prekmurje); 3) kakše vrste vrednostne papere (érték papir) ma na Vogrskom ali kje indri? Kelika je serija i numerá teh paperov? Kelika je nominalna vrednost (névérték) vsake obveznice posebi? 4) Gde so té obveznice (pri šteroj kasi fundaciji i so štromom mesti?) 5) Pod kakšim naslovom (titulušom) so obveznice depozirane (lombard, depo, költelezvény itd. Če štere prekmurske kase (v Soboti i v Lendavi) to dozday ne bi notri poslale v Belgrad, naj tudi pošljejo našemi g. poslanci. Ka se hitro more to v Belgradi izročiti. Naš g. poslanec so naimre bili na direkciji v državnih dugov i tam so njim nazvesti naj té podatke kem prle pošlje posojilnice i kase v Belgrad, štere so ešče nej ar to žele reparacijska komisija. Ta komisija naimre

v red spravlja tiste dugé, štéri se moro poravnati med starov Austrovogrskov državov i med novo nastalimi državami (Jugoslavija, Čehoslovaška, N. Austrija). Mi pozivamo vsako posojilnica; če bi štéra to pošiljatev opüstila i zato kakši kvar trpela; mi ne bomo odgovorni. Če so pa tei podatki že v Belgradi pri direkciji dugov. Na posredüvanje našega poslanca odsehmac tudi prekmurski listi dobijo od direkcije državnih dugov potrebne podatke, štere objavijo da za nje ve naše prebivalstvo. Celó v madžarskom jeziki bi se moglo to za Madjare naznaniti, so pravili na toj direkciji.

Se resan ne odava veleposestvo grofa Szapárijaja? Okrožni agrarni urad v M. Soboti javlja, da je ne istina, ka bi agr. reforma odadala ednoj jugoslovenskoj banki več jezero plügov zemlje grofa Szapárijaja. — Mi pa znamo to, ka je hodilo več zastopnikov raznih bank z Beograda, Zagreba itd. štere so banke poslale ka bi veleposestniško zemljo spoküpili. V uredništvu „Novin“ je tudi hodo en zastopnik. A mi smo njemi povedali, ka to delo obsodimo i mo proti njemi delali. To z edne strani. Z druge strani pa to je istina, da iz sami veleposestniških krogov smo zvedli, ka je nad jezero plügov zemlje grofa Szapárijaja na goričkom že odane. — Brez znanja agr. reforme se pa tá pogajanja ne smejo vršiti. Ka je zdaj te istina? So banke kaj kúpile ali neso? Odgovor prosimo.

Davčni urad v D. Lendavi.

Dobili i priobčimo: Ne dugo, da sam meo posel v davčnom uradi. Prvo ka me je presenetilo, je bio napis na vrataj davčnoga urada: „Uraduje se samo slovenski in srbohrvatski“. Čemi to? Odket je prišao te napis na vrata? Ali ga je na povelje višje oblasti pribio na vrata g. Koller, šef davčnoga urada, kaj pa ne verjemo, ali ga pa sam s svoje volje prikelo gor. Naj bode kak koli, po mojem mnenji je to ščista od več naznanjüvati. Smo tudi ne teliko naivni zato v Prekmurji, kak nas g. Koller mislijo, da nebi znali, da je v Jugoslaviji uradni jezik slovenski ali pa srbohrvatski. Čemi pa te to na vrataj davčnoga urada oglašati? Samo kak sam zvedo, stvar celo drugače stoji. G. Koller, šef davčnoga urada imajo kaprice. Čemeri ji preveč to, da stranke vogrskoga jezika njih nič ne pitajo, ar si nevejo ž njimi pogovarjati, nego se obračajo vedno za po-

jasnila k g. Horvati ali pa k slugi davčnoga urada, šteriva namreč mata to napako, da govorita tudi dobro magjarski. To pa njegovo liberalno srce ne more prenašati, on se drži namreč načela, da so uradniki ne za ljudstvo volo, ampak ljudstvo za uradnike, štero oni lahko scecavljajo, mučijo i preganjajo. G. Koller je namreč, kak sem se informirao, prepovedao ostro g. Horvati, da z magjarskimi strankami govori magjarski i je zahteval od vsakšega, naj si prinese sebov tolmača, či šče z g. Kollerjem govoriti. Lepo mo zgleдали, naj vsakši, ki ma kaj za opraviti v davčnom uradi, prižene sebov tolmača! Či drugi uradi, kak na pr. okrajno sodišče, okr. glavarstvo, gre na roko vogrskim strankam i sami govorijo z njimi magjarski, če pa nevejo, majo tolmača zato, ali pa svojega uradnika, ki razumi vogrski, porabijo za to, pitam, zakaj ravnoč davčni urad se proti tomi? Magjarske stranke pošilja vō z urada, brez toga, da bi je zaslišal. G. Koller še itak ne ve, de je okolica D. Lendave čisto magjarska, kje se nahaja do 14 jezer vogrski prebivalcov i željam tega prebivalstva tudi trebe ugoditi. Či pa g. šefi to ne všeč, pa lahko gre imam licice strelat, od kod je prišel. Zakaj je pa prle bilo dobro vse, da njega ne bilo!

Slinavka i parkljarka je v Medjimurji prenehala, zato je promet prek Müre za živino zopet prost.

Orel.

Orlovski tečaj v Beltincih od 11 do 21. decembra se vrši telovadni in organizatoričen „Orlovski“ tečaj v Beltinci, pri g. Huberi v dvorani. Tečaj i stanovanje ne košta nikaj. Na tečaj lahko pridejo vsi dečki pa ešče oženjeni.

Orlovski odseki v Prekmurji naj pošlejo na tečaj bar po dva brata, šteriva sta najbolje sposobniva, da tisto ka ta na tečaju novoga zvedela, bodeta tudi drugim znala razložiti, da bo tak celi odsek meo korist (hasek) z tečaja.

Za stanovanja bo že preskrbljeno za tiste, šteri ne do mogli vsakši večer domo hoditi. Tudi za krano bo kelko telko preskrbljeno

itak pa si naj sakši nekaj s sebov prinesé. Zglasiti, se trbej če mogoče že pismeno prle, če ne pa bar te, da pridete na tečaj. Horvat Pavli predsedniki v Bratoncih p. Beltinci, ki de od decembra 8 do 11 vsaki den po meši v Beltincih pri cerkvi čakao na tiste, ki se z rečjov pri njem zglasijo.

Prekmurški dečki, prekmurški Orli! Na tečaju de se videle, če bo mogoče l. 1922. poleti edno veliko orlovsko slavje v Prekmurji napraviti. Od vas zavisi. Zato potrudite se kelko morete!

Komi ščemo dobro? Ali sebi eli vam? Zaistino predvsem vam samim in s tem pa celomi našemi narodi, cio nam je pa vsem — Bog!

Tečaj bodeta vodila: gospod kaplan Hafner in brat Rupnik. Eden organizatorični, eden telovadni deo.

Važno za stariše!

Dužnost naša je, da tudi Vam naznanimo pomen in važnost „Orlovskoga tečaja“.

Vaša odraščena mladina hrepeni po veselji, družbi, zabavi itd. Kakše pa je to veselje? Ste zadovoljni z njim? Malo kda. Stariše, či neščete gledati razvūzdanosti vaše mladine, je dajte v dobron poučiti. Sedaj se vam ponūja prilika in toje „Orlovski tečaj“ Nezamūdite té prilike, pošljite Vaše dečke, da se navčijo izobrazbe in telovadbe. Da postanejo krepki, močni in zdravi dečki in svoje veselje na dober nomen obrnejo. Stariše! Vi te veseli in Vaša srca z odovoljna, da te vidli Vaše sini v poštenoj družbi, to je v „Orlovskoj Organizaciji“.

Kak se v mladosti navči, tak na stare dni drži. *Okrožin predsednik.*

Okrožna seja „Orlov“ se vrši na konci tečaja, t j v nedeljo, dne 18-dec. 2 vōri po poldne pri g. Huberi v Beltincih. Vabimo vse predsednike, tajnike i načelnike odsekov. Vabimo pa tudi vse naše somišlenike krščanski organizacij.

Bog Živi! *Okrž. predsednik.*

Prekmurški Orli! Bliža se orlovski svetek 8. decembra, nevtepeno poprijetje Marije D.—V pravočasno opozarjamo brate na dužnosti, štere mammo na te svetek vsi orli. — Dužni so vsi člani na te svetek biti skupno pri sv. meši i prijeti skupno obhajilo.

Pošta.

Ivan Bojnec Bagojina. Od g. plivanoša prosite svedočanstvo od vašega oponašanja i od vrednosti starišov i to nam izročite. Najbolše bi bilo doma se včiti. Nekaj podpore bi že dobili a neste še spisani v dijaško zvezo. **Kežman. Kupšinci.** Vaši dokumenti so odposlani v Ljubljano na agrarno direkcijo. Tam je iščite. Pa pridite že nazaj, gda dobite odgovor na vašo prošnjo. **Č. Sv. Jürrij.** Svoje včini. Fara naj nastopi energično. **Ficko Terezijo. Prosečkaves.** Proš

njo pošljite gor v Ljubljano. Občina jo mora podpisati i svedočiti, ka v pismi na nas pišete. Oda bomo pa dovice ešče ednok gorpisali, se zglasite. **Prekmurška Tiskarna. M. Sobota.** Tisti številik več nemamo.

Asbest cementPALA

kapható

minden mennyiségben

vezérképviselőnél

KOHN LIPÓT

M. Sobota.

Asbest cementna PALA

se dobi vsakoj količini

pri

Kohn Leopoldi

v M. Soboti.

Nova žaga za blanje rezati je na prodajo. Žaga se more na vodo ali na ogen napraviti. Zglasiti si pri Franc Fritzi na Petanci.

Küpm vsefelé kože i te tudi vzemem v delo, kak se najfineje in hitreje izdelajo v fabriki I. Sinigoj v Ljutomeri.

Kože (leder) podplate i vse šušterske potrebščine kak tudi čisto garantirano tikveno olje kupite vsakši den po najnižjih cenah pri

Albin Sagadin

trgovina z kožami
v Beltinci.

Trüge (škrinje) za mrtve v vsakoj velikosti i vse mrtveče potreboče kupite najfalej pri

Albin Sagadini
v Beltincih.

Najvékšo izbiro vsakovrstnoga blaga za moške i ženske po najnižjih cenah ma vsikdar Franc Seršen v Lotmerki.

Tisk. E. Balkanji Dolnja Lendava.